

BÉKÉSMEGYEI HIRLAP.

• Megjelenik minden szombaton. •

Szerkesztőség: Erdélyi-út, (törvényszéki palotával szemben.)

Felolós szerkesztő:

Elfizetési ára: egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, 1/4 évre 2 kor. Egyszeri szám ára 16 fillér.

Kiadóhivatal: Dobay János könyvkereskedése Gyulán.

Dr. Frankó László.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos árakon vesz föl.

M e g h a l t.

A hol a vitéz lengyel nemzet költészetével telt várromjait elválasztja a magyar határtól az évszázados fenyvekkel borított Fátira, hol a zöld ágak, hol a buja páfrány s a nagy hegyoldal ezer virága fűrődnek a fényes nap arany sugaraiiban, hol a magasságban az isteni csendet még madárdal sem zavarja meg, hol a lélek a nyilt eget látva, ahöz közel lévén, főlszálla fellegeken túl s azzal a nagy hatalmas erővel Istenével beszél, ott töltöttem az időt, elmélkedve az isteni hatalomról, amely kormányozza a nagy végtelenséget, milliárd csillagjával, napjával, holdjaival, emeli ki a föld szürke porából a fenséges hegyeket csillámló pompájával, aranyaival, drágaköveivel s zöld bérceivel együtt s süllyeszti el azokat a föld izzó gyomrába, ha úgy látja jónak. Teremt meg az embert szenvedélyeivel, szívével, lelkével, vágyakozásaival s ad neki erőt azokat elérni, a mit bölcsessége jónak lát s összetöri, ha az az igaz.

Lelkem leborult a hatalmas alkotó e nagysága, mérhetlen ereje és bölcsessége előtt s ezen álmódózásom közben kaptam meg a hírt, hogy egy becsületes, igaz, nemes emberrel kevesebb van. Régen vártam, mert hiszen súlyos betegség gyötörte, de a fájdalom csak akkor hatott át teljesen, mikor előttem volt a megsemmisülés. A körülöttem levő miundenségből eltűnt a fényes élet, a pompa, az aranyugár, mindenütt gyász vett körül s előbb hódoló lelkem önkénytelenül azzal fordult a teremtés urához, hogy hát micsoda bölcsesség kívánta azt, hogy egy jó, igaz ember ily koros korán ott hagyja fényes pályáját, szerető feleségét, édes gyermekeit s mindent, mit e földön szeretni megtanult.

A nyugvó lélek fellázad s csak a kereszténység e legszebb isteni költészet bölcs szavaiban talál vigaszt.

Az ur akarta így, legyen érte áldott szent neve.

Tudom, fájdalmas síró részvétet kellett a hír, a hova csak eljutott, hogy társadalmi és polgári életünknek egy szilárd, kimagasló alakja: *Oláh György* ügyvéd, Békésvármegye főügyésze súlyos kinlódás után meghalt fiatal korában.

Életrajzát közölni felesleges. Itt született, itt élt közöttünk, itt ösmertük meg minden férfias jó tulajdonságát, közmunkájának minden hasznát s társadalmi működésének minden nemességét. Mint tisztviselő tisztjében szorgalmat, puritánságot és jószívűséget vitt, úgy elmondhatja mindenki, a ki valaha hivatalos hatalmi köre alá jutott, hogy a törvény szigorának kíséretében mindég a szív szeretete csillant meg. Nem volt oly becsületes társadalmi ügy, melynek élén, onzetlen munkása ne lett volna. Irodalmi életünknek két évtized óta vezére volt. Tudós, lelkiismeretes szakképzett irodalmi munkásságával országos nevet biztosított magának.

A daliás időkről, a magyar szabadságharczról megírott költői szép műve, e fenséges idők első festőjévé tette. A békésme gy ei kultur-egylet, vármegyénk egyetlen kultur-egylete létét, működésének irányát neki köszönheti s ösmerve a kultur-egyletet, soha nem pótolható őrnt hagyott maga után.

A békésme gy ei muzeumot, — mely pedig az ország első muzeumának egyike — ő tartotta fenn, ő terjesztette ki s mostani fontállása neki köszönhető. Nemes szíve lelkesedett mindenért, a mi szép, a mi művészi volt. Szóljatok ti megyei festő- és szobrásznövendékek, kik mindenkor igénybe vették pártfogását, jóakarátát s szerénységéhez képest még anyagi támogatását is, a mikor szükségetek volt reá. Főparancsnoka volt az ember életére és vagyonmentésre alakult tűzoltóságnak. Nem törődött a balga mosolyokkal, vezetete izmos, szilárd karokkal e hasznos egyesület ügyeit halála napjáig.

A kar lehanyatlott, a nemes szív megszünt dobogni s a gynlai temetőben egy

igaz szivből fakadó, könnyől áztatott sírban több, melyet a becsületes emberek fájó kegyelele vesz körül.

De ennek az embernek emlékét, tisztelt emlékét megőrzi az ntókor, mert munkás becsülettel élt, bü, igaz fia volt Békésvármegyének s nemes polgára szülővárosának s ha vagyont nem hagyott gyászba borult családjának, hagyott egy szűkebb hazánkban örökre tisztelt nevet.

Dr. Frankó László.

O l á h G y ö r g y.

(1851—1900.)

A századvég sietve ragadja el nagy embereinket. A kik a turáni faj eme kia töredékének élén állottak, lassanként eltávoznak az árnyékvilágból és félve látjuk magunk mellett megüresedni a helyet, melyet azok fáradságos munkával, vasszorgalommal és páratlan energiával betöltöttek. A végzet napnap után megkívánja áldozatait és megtörve állunk meg vezérlő nagyjaink ravatalánál: ki jön utána? Nagy emberek helyét nehéz betölteni. Tagadhatatlan ugyan, hogy vannak és lesznek emberek, kik méltán fogják folytatni a megkezdett munkát és talán jobban fogják kultiválni az anyagi és szellemi haladást, melynek fejlesztésében az elődök éjjelt nappallá tettek: de azokat a férfiakat, kiket nemzeti ébredésünk és alkotmányos életünk első éveiben munkálkodni, állami és közéletünk élén állani láttunk, a jövő emberei méltóképen soha sem fogják reprodukálni.

Mikor a gátszfátyolt újra felteaszuk és megrendülve sietünk megtenni az utolsó tisztet *Oláh György*nek, fájdalmasan látjuk és tapasztaljuk, hogy közéletünk és kulturális intézményeink egyik hatalmas támaszukat és buzgó munkásukat veszítették el benne. Rövid évtized alatt immár a harmadik dől ki azok soraiból, kik vármegyénk és Gyula város anyagi és szellemi előhaladást ugyyszólván életcélluk gyanánt tüzték ki magok elé. Csak most látjuk az őrnt, melyet halála okozott, csak most érezzük a hiányt, mely a minden szép és jó előmozdítóit doyenjének halálával támadt. A vármegy ei rendszer és alkotmányos élet rendületlen híve, a történelem buzgó és már fiatalon babérokot szerzett tudósa, társadalmi köreink szeretett tagja után zárult le a koporsó és hullott az anyaföld göröngye.

* * *

Oláh György későbbi működésének székhelyén, Gyulán, polgári szülőktől született 1851. évben; atyja jómódú asztalos és egy időben városi törvénybíró is volt. Gyermekévei, melyekben valódi példaképe volt az ambiciózus és magasra törekvő ifjúnak, az abszolutizmus szomorú korszakába esnek, mely rövid idővel születése előtt a fegyverek zaját váltotta fel. De épen az abszolutizmus korszaka volt az, mely nemzetünk minden rétegében az alkotmányosság, jog és parlamentarizmus elvét annyira megszilárdította, hogy azt a szélsőségek felé igazító elemek kényszere és riadói még csak megingatni sem tudták. S a nemzedék, mely ebben a korszakban nevelkedett, szigorúan az alkotmány harcosává lett, hogy az apák félrevonulásával új erőt ajánjon fel a szent ügynek; ennek a sötét, de küzdelmében mégis félséges korszaknak volt gyermeke és neveltje Oláh György is. Hogy a szabadságról rajongott és a független, de dinasztikus allamessze volt egyik ideálja, arra eklatáns és elvitázhatatlan tanú főmunkája a függetlenségi harc történetéről, hogy pedig az alkotmányosság hűségese és rendíthetetlen harcosa volt, azt tudtuk mindig és bizonyosságot láttuk művésziessé, de a rendszer és határozottság jegyében kidolgozott beszédeiben. Mindezek pedig nem nyilvános szereplések alatt felvett dolgok, ugynevezett mázok voltak, hanem csirájuk mar a gyermek nevelésében, a gyermek gondolatainak tárházában is benn voltak.

Középiskolai tanulmányait Békésen és Debreczenben végezte, majd Budapestre ment a jogot hallgatni és az ügyvédi vizsga letétele után állandóan Gyulán telepedett meg. Mint terékény és már fiatal korában munkakedvelő ember és mint az itteni viszonyokkal igen ismerős egyén már akkor a nyilvános szereplés terére lépett, de vezérszerepre csak 1885. évben emelkedett, mikor Kertay Zsigmond megyei főügyész elhalálozása után Békésvármegyei tisztifőügyésze lett. — Eddig kifejtett munkássága, a megyei tisztikar közbizalma és a vezető személyeknek a

választással való teljes megelégedése fogadta az akkor még java működésének és férfi korának kezdetén álló 34 éves Oláh Györgyöt megtisztelő állásában. Tulajdonképen csak ekkor jött meg az alkalom arra, hogy elévülhetetlen emléket állítson magának szülővárosra és megyéjére, de még hazája polgárai között is. — Az ambiciózus férfi nem ismert szünetet és a fiatal pezsgő élet alkonyán magára vette a farszto munkák egész tömegét, hogy ügyes kézzel és lelkesedéssel párosult kitartó munkássággal előjárói és hivataltársai szeretetét és bámulatát vívja ki magának. Csak mikor a hivatalos teendői farszto órai elmúltak, tért otthonába, hol könyvei közé temetkezve késő éjjelig folytatta kutatásait és főleg történelmi, de társadalmi és agrárpolitikai cikkeiben, sőt szépirodalmi dolgozataival is osztatlan elismerést érdemelt ki nemzetének. És azért mindenütt ott volt, ahol szóval és tettel, tanácsal és munkával segíteni kellett és lehetett. De általánosságban a szerénység, a magabizonyult munkásság és nyugodt társadalmi élet jellemezte. Csak mikor a vármegye székházának erkélyén kitértek a czimeres lobogót és a diszterem szárnyas ajtója ünnepi népet látott beszélni a parkettes terembe, akkor jött el az Oláh György napja, akkor aratta ő legszebb, legmagasztosabb diadalait.

Mintha a nagy reform-korszak egy-egy vezértagját hallottuk volna, amint tisztelgetést és föltétlen elismerést követel nemzetének.

Ez volt az ő élete főbb vonásokban, úgy ahogy vázolta a nívout, melyet megyénk és városunk köséletében elfoglalt. Nagyobb volt ennél azonban kulturális és irodalmi szereplése. Alig volt Gyulán kör és egyesület, melynek tagja, sőt elnöke és igazgatója ne lett volna. Így elnök volt az önkéntes tűzoltó-egyletnek, a gyulai újravárosi olvasókörnek, igazgató-alelnöke volt a békésvármegyei köznevelődési egyesületnek, tanácsbírója az ev. ref. egyházmegyének és még sok más irodalmi és kultur egyesületnek. A megfogult az irodalom terén is maradandó tevékenységet fejtett ki. Főállók munkái közül

legnevezetesebb főmunkája »Békésvármegye 1848—49-ben.« Hatalmas két kötet, melyben a szerző élő bizonyosságát adja nemcsak farszhatatlan munkásságának, hanem elveinek, jelleme főbb sajátosságainak, s keletjét is közli. Irodalmi és tudományos körökben örömmel és kedvvel kritikával fogadták a munkát, egy csapásra megalapította hírnevét. De nem ez volt első munkája. A békésvármegyei régészeti és művelődéstörténeti egyesület évkönyveiben évről-évre (a XIV. kötetből kezdve) jelentek meg kisebb-nagyobb értekezései (Boszorkányperek Békésvármegyében, Peróféle lázadás Békésvármegyében, Békésvármegye közelete a XVIII. század közepén, stb. stb.), melyek külön lenyomatban is láttak napvilágot. Ő szerkesztette Békésvármegyének a török uralom alól való felszabadítása 200 éves ünnepélyének és a békésvármegyei köznevelődési egyesület megalakításának emlékére a »Békés« című emlékkönyvet (Gyula, 1895.), melyhez bevezetést és 4 kisebb cikket írt. Számos dolgozata jelent meg a Békés heti lapban. Újabban a munkákérdéssel is foglalkozott. E szakbeli munkálkodásának eredménye »Munkás ügyünk« című tanulmánya. Kisebb szépirodalmi munkái összegyűjtve is megjelentek. Közülük az általánosan ismert »Ezekiel« mythologiai mese. De a történelmi munkássága nem laudált. Legújabbban kezdett két kötetre tervezni nagy munkájába a Magyarország története az Árpád-házbéli királyok alatt, mely pályamunkának készült a Lukács-féle tiszteletdíjra. Csak az első kötetet tudta megírni, az is kéziratban maradt. A halál kiragadta kezéből a sokat forgatott tollat.

A múlt évben veszélyes daganat támadt nyakán, mely lassankint elhatapozott és sietette végpusztulását. A tél vége felé azonban jobban érezte magát. Még februárban erősen reménykedve mondta barátainak, hogy ha a daganat kifakad, semmi baja sem lesz. Szegény, nem tudta, hogy az a daganat gyógyíthatatlan fekély csiráját rejtse magában.

(M. J.)

TÁRCZA.

A bourgeoise.

— A »Békésmegyei Hírlap« eredeti tárczája. —
Írta: Horváth Jenő.

Ott fekszik a Napkirály kiterítve angolképes kandelábernek között, Versailles nagytermében. Egő szövétnokok nehéz szaga járja be a rokokó termeket, melyeknek szárnyas ajtóin egymás kezébe adják a kilincset a futkosó udvaroncok. A hatalmas csataképek ott a gobelines falakon bámulni látszanak a dolog fölött. Ilyen sárgának nem látták még a palota urát. A parkettes folyosók kielt arcok szaladgálnak, melyek jobb napoknt éltek valaha Louis erszényéből. S a Maiesi ruvatálánál egy tönkrement ország áll, melynek egykor gazdag nemesei, most kölcsön kért öltönyben jelennek meg a fejedelmi abszolutizmus prototyponjának sirba tetélén: eljönnek, hogy még egyszer lássák a szemekot, ki szélnek eresztette őket, ha termeiben a megkövetelt fényvel és pompával meg nem jelentek. S a sokat átkozott fej ősz fürei szétterülnek a selyem vánkos himzésein.

Aztán összejön az udvar, a diplomaták hosszú sora, az ország nagyjai, a hadvezérek, a nép mind. Páris felől bucsújárók

koptatják a széles műtűnt, melyet a Napkirály varázsolt a homokos talajra és sietnek a tündérpalotába, melynek szárnjai felérnek egy-egy tartomány jövedelmeivel. A csillogó egyenruhák, melyek egész életében árnyék-köntéket követtek, körül állják még egyszer Richelieu tinitványát. A palotában elmaradhatatlan zene megszólal, a főmarsal azurkék arnycsillagos botja utoljára villan meg a Napkirály viaszarca előtt és a XVIII. század legnagyobb uralkodója, Louis le Grand elindul az utra, melyen neki sem adatott meg a visszatérés . . .

Azóta nem látták többé Louist a Trianon folyosóin.

A hugenotta királyt jobban gyászolták: most csak bámulni jöttek a courtesan világot, mely hiú és mások nyomorán szerzett aranyával furdik a meg nem érdemelt nap-sugarban. S az új király, XV. Lajos ott kezdte meg, a hol a Napkirály elhagyta és ott végzte be, hol még a Napkirály sem merté volna: kéjenceitől elkopott himlő ölte meg, Capet Lajos nagatyját. Mint dillettáns megjelent ő a hét éves háboruban is, mert Madame de Pompadour katonaruhában szerette volna látni a szép Louist és a duchesse Chateaux is rajongott a katonákért. És Franciaország a reformok és kezdeményezés hazája, félelmetesen kö-

zeledet a bukás lejtőjén ahhoz a ponthoz, melynél a halálharang kongani kezd. Az államtűnk, mely Louisiana és Versailles felől tört ránk, csak az országot tette tönkre, de az udvar zavartalanul dobálta tovább milliót a courtesan élet hiúságaira. Az ország úgy nézett ki, mint az erőteljes férfi, kinek rák marja belsejét és physikumát végenyészett felé ragadja a kór. Egy szép májusi napon azután megjelent a palota erkélyén a herold és bejelentette a király halálát és az új király trónlétét: »Le roi est mort, vive le roi.«

Ártatlan utód került a trónra, az utolsó Bourbon, ki sohasem látott még hivatalos iratot, kinek társaságát csak kegyenczei és az udvar elpuhult népe tevé. Párisból Versailles-ba és retour egy-egy görbe napra: ez volt a megszokott élet az utolsó rex christianissimus udvarában. És Sieyes abbé vezéres rőpirátura: Qu'est-ce que le tiers état? az volt a felelet, hogy a nép fegyvert fogott és meg indult Párisba, ledönteni az ancian régime-et. Ez volt a reactio! Paródiája Louis le Grand udvaroncainak, kik bársony bugyogóban, ezreket erő piperével megrakva indultak Versailles-ba, hogy folytassák az abba hagyott dózsölést. A kegyenczek hadát egy új elem foglalta el, mely eddig csak a southernokban szerepelt: ezek az abbé kérdésére jöttek megfelelni.

Oláh György haláláról családján kívül Békésvármegye tisztikara, a cultur egyesület és az újravárosi olvasókör külön-külön gyászjelentést adott ki. A gyászjelentések a következők:

Öz. Oláh Györgynek szül. Vécsey Mária saját valamint gyermekei: Katica, Gyuri és Imre; továbbá az elhunyt testvérei: Teréz és férje Bossányi Béla gyermekeikkel, Mariska és férje Grido János; ugy szintén számos rokon és jó barát nevében is mélyen szomorodott szívevel tudatja a szerető férj, apa, testvér, rokon és jóbarát *Oláh György* békésvármegyei tiszti főügyésznek és egyházmegyei tanácsbírónak, stb. folyó év és hó 8-án reggeli 2 óraker, életének 49-ik, boldog házasságának 11-ik évében, hosszas betegség után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai folyó hó 9-én délután 4 óraker fognak a háznál mondanó könyörgés, és az ev. ref. templomban tartandó gyászbeszéd után a helybeli ev. ref. temetőben örök nyugalomra tétetni. Gyula 1900. évi augusztus hó 8-án. Béke longjen porai felett!

Békésvármegye tisztikara fájdalommal tudatja szeretett tisztársra *Oláh György* Békésvármegye tiszti főügyészének folyó évi augusztus hó 8-án történt gyászos elhunytát. Gyulán, 1900. augusztus hó 8-án. Tisztársaid szeretete: Drága emléked hű öre leend!

Békésvármegye közművelődési egyesülete fájdalommal szívevel jelenti, hogy az egyesület egyik alapítója, oszlópa, ügybuzgó igazgató-alelnöke *Oláh György* Békésvármegye tiszti főügyész, a közügynek és a közművelődésnek szentelt munkás élete 49-ik évében, folyó hó 8-án reggeli 2 óraker hosszas, súlyos betegség után meghalt. A megboldogultnak földi maradványai folyó hó 9-én délután 4 óraker fognak a háznál mondanó könyörgés és az ev. ref. templomban tartandó gyászbeszéd után, a helybeli

Mikor az utolsó Bourbon reszkető szavaival megnyitotta a májusi nemzetgyűlést, már akkor forrongott Nagy Károly hatalmas birodalma. És Monsieur le Comte de Mirabeau ajkán is kitört a botránkozás és elégedetlenség szava; a parlamentarizmus és béke embere makacs szakításra nyitotta ajkait; ilyet még nem hallott a Palais Bourbon vatta embere. S a tapasztalatlan király meghökkent, mint az ok nélküli megtámadott ember, ki biztos tudatában van ártatlanságának és ártatlanságot követel a zoktól, kik hibáit fölfedték. Lajos is vétkezett, de a bűn nem rajta száradt: a bűnös apákat illető átkok szállottak reá. A Cour Royal-ban remegve hallotta a Bastille bevételét: hogy de Launay és Monsieur Foulon vére már a köveztetire hullott.

Ádáz és lelketlen bujogatók szították az anarkhia tüzet és a megvetett bourgeoisie karöltve a nép legalsóbb rétegeivel megindult a bosszu művének kicsikarására: Versailles-ba!

A hajporozott Maiesté jönni látja a bosszu esküldött tömeget a párisi uton és termeibe vonul, hogy a hátsó ajtón vadászni mehessen. Így látta ezt apától. Pedig ősapja, Louis le Grand nem így tett. Kis fiú volt, mikor maga vágatott a parlament elé és felrohanva, megtagadta hozzájárulását egy törvényjavaslat megszavazásának; a zúgó képviselők meghajoltak a Maiesté akarata előtt.

ev. ref. temetőben örök nyugalomra tétetni. Gyula, 1900. évi augusztus hó 8-án. Soha nem muló kegyeletlen virraszt örök álma fölött!

A gyulai újravárosi olvasókör mély fájdalommal tudatja hön szeretett ügybuzgó elnökének *Oláh György* Békésvármegyei tiszti főügyészének folyó évi augusztus hó 8-án éjjeli 2 óraker történt gyászos elhunytát. Gyulán, 1900. évi augusztus hó 8-án. Az elhunyt emléke szíveinkben örökre élni fog!

Csütörtök délután helyezték örök nyugalomra *Oláh György*-öt. A temetésen impozánsan nyitvánult meg az az óriási részvét, melyet a vármegye tiszti főügyészének gyászos halála keltett. Rendkívül sokan jöttek el a végtisztességre. Ott volt Békésvármegyei közélet vezetésében majdnem minden számottevő férfa. A vármegye tisztikara, az újravárosi olvasókör s az önkéntes tűzoltó egyesület testületileg jelent meg. Utóbbi kettő saját egyleti zászlaja alatt, melyet gyászfátyallal vontak be.

A háznál az udvaron volt felállítva a ravatal. A koporsó két oldalán négy-négy díszbe öltözött megyei hajdu állott, kesében kivont karddal. Négy óraker vette kezdetét a gyászszertartás: *Dombi Lajos* gyulai ref. lelkész, egyházmegyei tanácsbíró megható könyörgésével. — Az énekkart — melyben Békéscsől is *Szűgyi József* vezetésével 12-en vettek részt — *Csissár Sámuel* kántor vezette.

A házból fél öt óraker indult meg a szomorú menet s a református templomba mentek, hol *Szabó János* hódmezővásárhelyi lelkész, körletli esperes tartott gyönyörű beszédet. — Óriási néptömeg kísérte *Oláh György*-öt utolsó útjára. — A temetőben dr. *Bodoky Zoltán* vármegyei főjegyző búcsuzott el tisztársai nevében, keresetlen szavakkal a drága halottól. A szép beszéd a következő:

S azóta hogy eltelt az idő, hogy megváltozott minden. A tömeg magával ragadta a gyöngye királyt és a Marsmezőn megeskette az új alkotmányra, melyet senki sem tartott meg. Nemsokára Mirabeau grófra is ráborították a halotti takarót és Louis, mert ő igazán jószívű volt, elvesztette utolsó támaszát is.

Megkezdődött a sansculotte-ok és a jakobinusok szezónja. Annyi vér még soha sem folyt Páris utczáin. A király menekülni akart a pestis elől, mely szárnyú példákat mutatott előtte az öldöklésből, de Varennes jakobinus postamestere felismerte a Bourbon arcot és a fedezetül küldött lovasok vágatva menekültek a Rajna-felé. . . És Lutetiae a szép Lutetiae a bűn tanyája lett. Ártatlan nők és gyermekek kerültek az ádáz tömeg fegyvere elé. Mikor látták, hogy a kék vér csak úgy folyik, mint a piros, yad örület szállotta meg a könyörtelen népet: elő az udvarral! És Versailles nem ijedve látta a kaszák alatt elhullani barátait. A Marseillaise becsent-arczu elégedetlen munkásoknak, kapzsi és vért-ontó csőcseléknek lett ébresztője, altatója. S mily iróniája a sorsnak? Az imába belevegült az áldozatok halálhőrgése. A tömeg terrorizálta a várost és a konvent a király személye előtt függesztette fel a királyságot, melynek utolsó tagját családjával együtt a Temple-be záratra. Szegény Louis Capet! Hogy fáj az ő

Békésvármegye tisztikara megbízásából, midőn e sirhoz állok, hogy búcsut vegyek felejtethetlen halottunk hamvaitól; most érzem, hogy mily nehéz az agynak működni, mikor a szívre oly nyomasztó bánat nehezedik!

Elmélkedni kesergő szívevel; dicsérni az elhunyt érdemeit fájó lélekkel; buzdítani példájával, vigasztalni a sora közösségével. . . . tudva azt, hogy sem elmélkedés, sem dicséret, sem buzdítás vissza nem adhatja őt többé nekünk.

Ha egy hosszú élet, teljesitre minden kötelességet, befejezve minden munkáját, szünik meg, milyen űrt hagy maga után családja, barátai és munkatársai körében, hát még ha a tetterő teljében, életének délen, annyi nemes munkát megkezdő férfit ragad ki közülünk a kérelhetetlen végzet, mekkora űr támad azután?

Űr, melyet nem képes betölteni sem a család szíves tétő fájdalom, sem a résztvevők sokasága, sem a könnyek zápora.

Husz évet engedett csak a végzet, hogy azt a közéletnek szentelje s e husz év alatt mint tisztviselő, nemes ambícióval s buzgósággal teljesítette kötelességeit, minden nemes törekvésnél mint vezérrel találkoztunk vele, humanitárius és kulturális egyletek siratják elhunytát, köztük a legnagyobb vesztességet a tűzoltói testület, melynek alapítója s legerősebb támasza volt.

Megtett mindent hazajáért, egyházáért, hivataláért, a társadalomért, két művészet oldalán is áldozott. . . de minék tépjek el külön minden fonalat, mely szívet szívünk-höz kötötte, minék nehezitem az elválást a növeljem fájdalomunkat.

Könyvelt szemekkel álljuk körül a sírodat, hogy búcsút vegyünk tőle örökre:

Jó hazafi,

Derék kiváló férfiú

Szeretett tisztársunk,

Felejtethetlen igaz barátunk

Isten veled!

jó szíve, mikor látta, hogy népe mily háládatlan. Elfogja és bebörtönzi a Maiestét és durván szőlőigatják régi katonái azok az egykor hű gránátosok, kiket maga emelt fel a nyomorból. Szegény Louis Capet! Mikor az a jó Marie Antoinette és a kis Louis körülvették az utolsó rex christianissimust és ráborultak a faragatlan szék támlájára, hogy sirathatták az apák könynyelműségét. És a jó Louis Capet hajporozott fűrtjei körülvették a szeretett családot. A Temple csuszap falai még nem láttak ilyen jelenetet. Egy hideg januári napon durva örök zavarták fel a Temple foglyait és az utolsó Bourbon megindult a tömeg szitkozódása között a guillotine-felé. Talán így megmentheti hazáját; talán az ő vére lemossa az apák bűneit; talán az ő halála nagygyá teszi Franciaországot! Hiszen azt mondták neki. Szegény Louis Capet! A hogy hátra toltá gallérát a durva hóhérok előtt, körös-körül egy ország átkozta királyát. Mort au roi!

Az volt a rémes nap. A palota erkélyén nem jelent meg többé a herold. Csak az utca népe hirdette a király halálát: Le roi est mort, de tovább nem mondták és a Saint-Madeleine temető felé is átkozták az egyszerű fakoporsó lakóját.

A koporsót rengeteg koszoru borította. Koszort helyeztek a ravatalra többek között: Békésvármegye tisztikara, a kulturgylet, a tűzoltóegylet, a gyulai ügyvédi kar, a »Békes« szerkesztősége, az újrásói olvasótör, Békésvármegye központi kezelő-és segédhivatalnokai stb.

Szilánkok.

Bekes, f. év. felelőseink hete.

Azt hallottam, hogy némelyek a Békésmegyei Hirlapnak először is a tartalmát futják kereztül, hogy benne van-e a fenti cím s ha nincs. Megkönnyebbülten sóhajtának fel: Há! Istennek, most nincs benne különünk senki megbeterválva. Ez ellen a felfogás ellen tiltakoznom kell, nekem nincsen iparom a borbély-meisterségre s privát egyének torzon-borz voltára üzletszerűleg nem foglalkozom, legfeljebb provokálás (felhívás a gy. k.) után teszem meg, hogy egyeseket — mint az egyszeri jogász — beszapponozok, magát a beterválás műtétét azonban a t. cz. olvasók nagy többségére bízom: így ha ipari kibágást követek is el, azért csak felelősségben vagyok én a felelős. Ha nem hát ha »radikális« beterválásra volt szüköségük némelyeknek, azt ugyancsak megkapták nálam nélkül is e lap 30-ik számában »Társadalmi viszonyok Békésen« című cikkben; itt ugyancsak a maga meztelenségében, a maga bibircsóiával, keléseivel és ragyáival van bemutatva társadalmi életünk ábrázata, a melyen édes keveset segített »Veritas« szépségflastroma, mert hát azok a képtörödékek nem csak az alispán úr véleménye, hanem az én szerény »zetem« szerint is vezedelmesen közeljárnak az igazsághoz, sokkal közelebb, mint pl. az angol flastrom, az emberi borbély, s ha talán a borotva éle kelést fakaszt és vérszetéssel jár, mégis több kilátást nyújt a gyógyulásra, mint a diák-flastrommal való kuruzsolás. Tudtuk, éreztük addig is a létező bajt, de nem mertük azt a nevén nevezni, mert hát a szelöltetése némely monda csinált nagyságok mikádószerű prestige-ét érintené. Mondhatni évtizedek óta alig jelent meg a lapokban rólunk személyes tendenciát nélkülöző igazán tárgyilagos közlemény. A mik »iródtak« azok vagy a tömjének, vagy a gáncok özöneinek jegyeiben születtek s minden mársa alkalmazások voltak, csak társadalmi életünk helyes irányban való fejlesztésére nem. Ez a nyavalya közös az összes vidéki lapokkal s ennek tudatában ilyen »radikális« közleménytel nem is állhatott elő senki a vidéki sajtóban, vagy ha igen, nyomban követte annyi dementi, levél a szerkesztőhöz, nyilttéri közlemény s több efféle mondvascintát attentátum, hogy menten elment a kedve az illetőnek a skriblerkedéstől.

Tünemény számba vehető hát a »B. H.« közleménye, midőn »Radikális«-ból átvész egy cikket, mely markáns vonásokban, senkit nem csirógató modorban mutat rá társadalmi bajainkra és így — per mopsz ugyan, de azért igen egészséges oldallökést ad arra, hogy társadalmi bajainkat felismerjük és szakítsa az eddigi élmelygős személyes kultuszszal, erőnket öszpontosítsunk a »jog-törvény és igazsága« hármass jelszava mellett egy életre való közszellem megteremtésére.

Más kérdés a közlemény formája, itt már az író egyénisége dominál s bármily tárgyilagos legyen is nem menekülhet az irányzatosság látszatától, mihelyt a tényeket ne-

vekkel hozza kapcsolatba s igaza van »Veritas«-nak, hogy azzal, a már simulni kezdő hullámok újból fel vannak korbácsolva; de különben »Veritas« se tulságosan járul a hullámok elsimitásához, midőn épen nem bőbeszédű védenze kollégáját és igazgatóját becsületében sirtó kifejezésének mentességül azt hozza fel, »hogy ha tudta volna, hogy annak a körnek egy tagja a kémszerepet játssa, óvakodott volna bár mit is mondanie, mert nekem meg van a magam véleménye (és azt hiszem többeknek is) az olyan férfi lovagias érzéke feldl a ki bármily társaságban egy ott nem levő, tehát magát nem védelmezhető egyén felől elébb tagadott, majd bírói uton megállapított, végre írásban elismert és visszavont becsület-sértést követ el; és nagyon erős a »kémszerep« kifejezés a társaság azon tagjával szemben, a ki ezt a sértést nem tette magáéva, az ellen talán ott nyomban tiltakozott és a sértett egyéneknek alkalmilag tudtára juttatta. Ez a kis naiv elsólás még korántse kénkedés, a mellé hogy igaz volt, azt nem csak a bírói ítélet tanusítja, hanem az is, hogy ugyancsak betört érte a feje szegénynek, midőn a nyilvánosság előtt kémszereplésnek bélyegezik őszinteségét; pedig társadalmi érintkezéseink egészségesebb irányú fejlődésére nagyon is ráférne valamikéivel több őszinteség, de hát az ilyen nyilvános kiljozozás után nem csoda, ha elmén a kedve azoknak is, a kikben különben meg volna az erre való hajlandóság.

Bocsánat, hogy a Kukliné asszonyság réjtjébe vágtam a kaszámat, de hát egy pár hét alatt úgy beszáradt a kalamárisom, úgy elszoktam gondolataimnak szerves egészszé (?) kögítésétől, főleg papírra terésztől, hogy csakugy csikorog belé az agyvelőm, (ha fakó szivekben fakadhat szerelem, ha halvány éneket zengedez az utód, mért ne csikoroghatna az én agyvelőm ebb' a fene melegbe) s elfelejtkezem róla, hogy a »Szilánkok« közé nem pázol a nagyképűsködés.

De »Térjünk a tettek más mezejére« s ez a mező hol volna üdőbb, hol volna bujább, hol kiránatosabb és zöldebb, mint községünk hazánál, a hol nemcsak a bitangóságban talált malacok, birkák, Balázs Jókák és egyéb züllésnek indult egzisztenciák taláinak nem megvetendő otthont, hanem kielégítheti szive titkos vágyát az is, ki az igazságot, mint szarvas a hús forrást szomjuhozza, kivált moat, midőn »rendkívüli« gyűnek össze a város atyái! Hol állami iskola, de különösen a VII-ik osztálynak idei nyiltaért, virilis eszének minden parányával, kezével, lábával, mind a tiz újával hősi módra harcol, községünk zászlósa, a pedrett bajuszú csattanó orczájú, minden lében kanál, vítéző Fejenagy. Hol a Csepp Palkók, koppos nyúlvaszok, szemforgató Jankók, olvasó körbeli beterváló elnökök, a békeesség után bicziklin szaladók, libegve szuszogók, locsolót és patkót, igás járom-szeget, szabályrendeletet, feljelteseket iparilag gyártók; Megjert és regalét olcsón bevásárlók, zsilipet bérbázat, csabai kőntat s talán villanyosát építő mesterek, kis és nagy emberek, török egymás hátát a közjó ügyében.

Hát biz ez kiszaladt a penna hegyéről »lengedi« lábokon; de ki tehet róla, szabad-ságon van a város főpennája, szép Megyeren üdül s nem bánja ha feldl a város nyikorgó, rogyásig megterhelt fakó talyigája, vigye el a gölya messze tul tengerre, akár Kanadába...

s valakinek mégis csak kell vigyázni rá, mert hogyha leborul, bizony akkor szorul, nemcsak a főpenna, hanem a talyiga előre és hátra taszigalóinak rém nagy sokasága. De ne tessék félni, jó kézbe a gyeplő s meg van a nyom régen, melyen haladni kell s haladunk is szépen, ha előre nem is villámgyorsasággal, legalább lépésben, mert nehéz kijönni a kerékvágásból, hisz a járt ut simább, míg az új göröngyös s a testi épségünk mégis előbb való minden talyigánál, főleg hogy ha ez a nyikorgó talyiga nem a mi legszentebb, magán érdekeink jámbor hordozója... Ne is menjünk mi hát a »rendkívülibe«, nem történik ugy se semmi rendkívüli; de mégis... Ibrányban részt jelez a harang, ég az öreg Baknak nádtetejű háza s roban a közgyűlés egy szívvél lélekkel a veszély helyére s a tüzet eloltják. És a pártoskodás izzó zsaratnokát, a mely községünket régóta emészti, mért ne lehetne már egyszer kioltani az egyetértésnek permetegyeivel? Hisz ég itt mindnyájunk feje felett a ház, csak nem látszik füstje...

* * *

Kedves felebarátom és kollégám a nyilvánosság jegyében, ki a B. Közönyt vasárnapi értesítéssel felültetted a békesi gimn. ügyben, szólok hozzád és enged meg, hogy egy kicsikét — csak a mennyi éppen az igazságnak megfelel — rektifikálhassalak. Mindenek előtt a miniszteriumoknál járt s általad közze tett küldöttség névsorán lydr. Szegedi Kálmán urra nérvést, a kiin corpore tényleg Budapestben volt a mondott időben, de a tisztelgekséknél még csak gondolatban sem vett részt elvi álláspontjánál fogva; ellenben Havelokkostól, és gérokostól együtt részt vett a kiballgatáson, a tavalyi küldöttségnek is vezetője s az akkor ép ugy, mint most kifelejtett dr. Meskó László országyűlési képviselő és Osváth Ferenc gimnáziumi igazgató is. A dolog érdemére, illetve a küldöttség eljárásának eredményére nézve pedig szabad legyen megjegyeznem, hogy éppen a kultuszminiszterium államtitkárjánál nem kapott még »ülést« sem a küldöttség — masutt legalább hol fotel, hol divány s mellé jó reménység kidukált — s a biztatásból is édes keveset, így legalább se le, se fel nem ültette a bizottságot a Méltóságos ur, hanem kivágta egy állító helyében, hogy ha hadügyi czimen volna valami kért válni, inkább megkaphatnánk, de hát pusztá szellemi kamatot hozó befektetésnél szörnyű könnyű helyen áll a pénzügyminiszter ur veres piabásza. És ez nagyon jó így, mert legalább az így tanács is meggyőződött, hogy nem egymásban, hanem valahol másutt van a hibája a VII. osztály felállításának s most aztán egy szívvél lélekkel hozzáfogtak az akciókhoz, hogy a társadalom áldozatkészségéből teremtsék elő a hiányzó pár ezer forintot. Ez kellett volna már régen, de jobb későn mint soha s most is szívesen üdvözöljük érte az igazgató-tanácsot s kívánunk sikert munkálkodásához; a B. K.-nak pedig több olyan alaposan informált tudósítók.

ÜJDONSÁGOK.

— **Ügyészségi megbizott.** Az igazságügyminiszter dr. Hauser Odón orosházi ügyvédjelöltet az orosházi járásbíróság mellé alkalmazott ügyészségi megbizott állandó helyettesül nevezte ki.

— **Tanítók gyűlése.** A Békésmegyei Általános Tanító-Egyesület Gyulán folyó évi augusztus hó 29. és 30-án a vármegyei székház nagytermében évi rendes közgyűlést tart. A gyűlés sorrendje: augusztus 29-én, délután 4 órakor a polgári iskolában igazgató bizottsági gyűlés. Augusztus 30-án, délelőtt fél 8 órakor előértekezlet a közgyűlés összes tagjainak közreműködése mellett. Az előértekezlet állapítja meg a közgyűlés végleges tárgysorozatot, a pénztárnak, az ügykezelésnek megvizsgálására és a szavazatszedéshez bizottságokat küld ki, lapudósítókat kér fel. Délelőtt 9 órakor a rendes közgyűlés, melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnök megnyitóbeszéd. 2. Főjegyzői jelentés az elnök, az igazgató-bizottság és a járáskörök évi működéséről. 3. A tanyai iskolák felügyelete, előadó: Donner Lajos b.-csabai polg. leányiskolai igazgató. 4. A nép tanító a szövetkezeti eszme szolgálatában, előadó: Szűcs György, gyomai ev. ref. tanító, járásköri elnök. 5. A népoktatási ügy beillesztése a községi közigazgatási kerületébe, előadó: Brósz János, orosházi ág. hitv. ev. igazgató tanító. 6. Kultur-képek a magyar iskolázás ezeréves történetéből. Irtá és felolvassa: Vári-Szvacek Rezső, gyulai polg. iskolai tanár. 7. A könyvtárosi és pénztárosi jelentés; a múlt évi számadás bemutatása és a jövő évi költségvetés megállapítása. 8. A pénztári- és ügykezelési bizottságok jelentése és azok tárgyalása. 9. Indítványok. 10. A közgyűlés bezárása. Délután 1 órakor közös-ebéd.

— **Fegyelmi ügyek Szarvason.** Rövid időn belül három fegyelmi ügy fordult elő Szarvas községnél. — A legújabb fegyelmi vizsgálatot Kolbay Mihály községi íktató ellen indította meg a főszołgabíró és pedig a községi előjáróság feljelentésére: közbortörvény okozásáért. Az íktató a főszołgabírói határozatot megfélemberte. A másik két fegyelmi ügy már a felsőbb fórumokat járja. A képviselőtestület legutóbb tartott közgyűlésén a községi mérnök helyettesül Sárkány János okleveles mérnököt, a felfüggesztett rendőrbiztos helyettesül pedig Szalay Ignácot választotta meg.

— **Adomány egy ipartestületnek.** A szarvasi ipartestület saját otthonát építteti. Az építési költségek fedezésére özv. Kvacsula Jánosné 200 koronát adományozott.

— **Ki lesz az arad-békési esperes?** Meglehető eredménytel végződött az arad-békési esperes választás: *pótválasztás lesz.* A szavazatok összeszámlálására dr. Zsilinszky Endre egyházmegyei felügyelő elnöke alatt kiküldött bizottság ugyanis a következő eredményt konstata: Csepreghy György békés-csabai lelkészre szavazott: a csabai egyház nyolcz, a megyesi egyházi és a mezőberényi II. egyház s a csabai Rudolf-főgimnázium két-két szavazattal. Összesen 14. Friant Lajos, aradi lelkészre szavazott: az aradi, a fazekas-varsándi, az apateleki, a szemlaki, a gyomai és a mezőberényi I. egyház két-két szavazattal. Összesen 12. Koron Pál csabai lelkészre, a volt esperesre szavazott: a szarvasi főgimnázium 2 szavazattal. Míután így az abszolút többséget egyik jelölt sem nyerte el, pótválasztás lesz s a szavazatok beküldésének határidejéül *augusztus 27-ike* tüzetet ki. A pótválasztásnál csak a szarvasi gimnázium két szavazata fogja esetleg módosítani a szavazatok mostani arányát, de akár egyik, akár másik jelölre adják, a végleges eredményre ez nagy befolyással nem lesz. Ha Csepreghyre adják, akkor neki meg-

lesz az abszolút többsége. Ha Frintre adják, akkor egyenlő lesz a szavazatok aránya, de akkor is Csepreghy lesz az esperes. Az egyházi alkotmány értelmében ugyanis a szavazatok egyenlősége esetén a *lélek szám* dönt. Az egész egyházmegyének 36000 a lélekszáma s miután ebből 25000 esik Csabára, nyilvánvaló, hogy Csepreghy lesz a többség.

— **Óróvó választás.** Békés-Csaba iskolaszéke szombaton Varsagh Béla elnöke alatt tartott ülésében a megüresedett községi óróvói állásra Vandlik Etelkát váiasztotta meg. A községi segélylvel fenntartott óródához pedig Mextiz Irén nagyváradi óróvónt hívta meg.

— **Eljegyzések.** Steiner Vilmos csabai törekvő szobafestő eljegyezte Csabán Keller Józsa kisasszonyt. — Nagy Sándor szarvasi posta- és távirada tiszt, eljegyezte szerdán Opanszky István volt szarvasi főpénztárnoki ellenőr szép és kedves leányát Annuskát.

— **A fürdés áldozata.** Battlik Lajos gyomai gátor július hó 30-án fürdés közben a körösbe fuladt. Holttestét mánap fogták ki a halászek.

— **Öngyilkosság.** Orosházán egy kereskedelmi ügynök öngyilkosságot akart elkövetni a napokban. Ravasz Gyulának hívjár 25 éves nős ember s az immár nem szokatlan uton: gyufaoldat segélyével akart megválni az élettől, a gyors orrosi segélynek köszönhető, hogy életben marad. Ravasz már túl van a veszélyen s az öngyilkosságra azért határozta el magát, mert nem tudott a kezére bízott árakkal teljesen elszámolni s félt ennek büntetőjogi következményeitől.

— **Lókötés.** Lókötők jártak a napokban Braun Andás mezőberényi gazda tanyáján, s míg a cselédéség aludt, az istállóból ellopottak két lovat. A csendőrség keresi a tetteseket.

— **Halálozás.** Tót-Komlóson Zsigory György népbanki főkönyvelőt pótolhatatlan vesztéség érte, áldott lelkű neje, szül. Badics Mária elhunytával, kit f. hó 3-án 68 éves korában szolított magához az Úr. Temetése nagy részvéttel ment végbe.

— **Kitüntetés.** Az „I. Nemzetközi képes levelezőlap kiállítás” juryje Budapesten, Véver Oszkár békési könyvkereskedő, — mint „a békésmegyei képes levelező-lap” kiadóját, — *elismerő oklevéllel és ezüst éremmel* tüntette ki.

— **Házasság.** Gubicza Ádám, derecskei kir. járásbírósi albiró, ma délután esküszik örök hitűséget a csabai róm. kath. templomban arájának, Kesjár Blankának, özv. Kesjár Mártonné szép leányának.

— **Halálos esés.** Eke Bálint, 65 éves szeghalmi gazda az asztagot hordta össze a tanyára. A jól megrakott kocsirol az öreg ember lecsuszott s oly szerencsétlenül esett, hogy agyarárkódást szenvedett. Rövid időre rá meghalt. Felesége s hét gyermeke gyászolja.

— **Tanítóválasztás.** A b.-csabai róm. kath. egyház iskolaszéke vasárnap délelőtt tartott ülésében 43 pályázó közül Horváth Zoltán jászmihályfalvi tanítóval töltötte be, a Konecsanyi János elhalálozásával megüresedett tanítói állást.

— **Kutha ngrött.** Pál István fűzes-gyarmati gazda csütörtökön kocsin kihajtott a község melletti szőléjébe s magával vitte Szilágyi Bálint 17 éves szolgaleányt. Midőn a corda kocsiról elhaladtak, Szilágyi le szállt a kocsirol, hogy a kuthoz megy, a gazda pedig folytatta onnan nem messze

levő szőléjéhez utját. Feltűnt, hogy a legény sokáig nem kerül elő, jelentést tett az előjáróságnál, mely kutatni kezdett a kuthban, hol megtalálták az életerős legény holtestét. Hogy tettét miért követte el, nem tudják.

— **Egyetemi ifjak bálja.** Most már egész bizonyosra vehető, hogy a békésmegyei egyetemi ifjak keddi mulatságára a vidék szép hölgyei és arany ifjai tekintélyes számmal fognak eljönni. Az egyetemi polgárok bálja minden évben — bárhol rendezik — szépen szokott sikerülni, a mostanit pedig olyan kedvező körülmények között tartják, hogy paratlan sikere előre látható. — Sajnálattal értesülünk azonban, hogy a műsor egyik élvezetes száma elmarad: Kovalszky Róbert betegem fekszik s így nem léphet föl. — A szemes rendezőség azonban gondoskodik róla, hogy pótolja az így támadt vesztéséget.

— **Tűz.** Békésen szerdán délben kigyuladt Csapó Imre háza a 3-ik tizedben s a gyors segítségnek köszönhető, hogy csak a tető égett le. A kár 200 korona.

— **Halálozás.** Élete taraszán, legszebb korában ragadta el a halál Pukánszky Sándor orosházai előkelő iparos leányát, Juliannát. 18 évet élt csak, menyasszony volt és már készülődött a boldog napra, mely egyesíti őt szíve választottjával, de a sors könyvében más volt megírva, a halál angyala megsemmisítette a szép reményeket. Kedden temették nagy részvét mellett.

— **Halálra vonszolta a ló.** Hantos János 14 éves béres fia szántáshoz fogta be a lovakat. Hogy gyalog ne kelljen a kintlévő ekéért menni, fel akart ülni a lóra, de a másik ló eközben legyezve magát, fejével lelökte a felülni akaró fiút, kinek lába eközben a hámba keveredett. A lovak erre megijedtek és ügetni kezdtek az egy lábán lógó gyerekkel. A szerencsétlen gyereket holtra verték a vonszolás következtében a megijedt száguldó lovak.

— **Fényes sikerrel folyt le szombaton a gyulai középiskolai ifjúság estélye.** A pavillon megtelt előkelő közönséggel, mely mindvégig hálás tapsokkal honorálta a szereplők igyekezetét. Kovalszky Róbert zongorajátékaról ezuttal is a legnagyobb elismeréssel szólhatunk. A közönség gyönyörködött művészi játékában és zajosan urjazott. Dicsőre méltó tudást és ügyességet vetett észre Weisz Imréné is, ki a czimbalmon produkálta magát s a hallgatóság lelkes tapsaira neki is meg kellett toldani játékát. Hoffmann Pál monológ előadásával arattott magának tapsokat. Az est legérdekesebb része a műkedvelői előadás volt. Nagy tetzés mellett adták elő a »Tavasze»t az ifju műkedvelők. A színpadon kivétel nélkül ügyesen mozogtak a szereplők. Bárdos Ilon és Szarvassy Mariska adták a női szerepeket. Előbbi a vén „mamzell”-t alakította hatásosan, utóbbi Helén szerepében volt igen kedves. Dubányi Lajos Andorja, kitűnő volt. Márki Barna a káplárt, szintén jól játszotta. Bárdos Ilon és Szarvassy Mariska színpadra lépésük alkalmával szép virágcsokrokat kaptak. — Mikor a függöny legördült, kitört a taps s csak a szereplők többszöri megjelenése után ért véget a lelkesedés. Előadás után megkezdődött a tánc s fokozott jókedvvel folyt reggeli 1, 5 óráig. A kedves mulatság sokáig emlékezetes marad a résztvevők előtt. Az estély tisztá jövődelmét, 150 koronát, átadták a gyulai nőegyletnek.

— **Orosháza község képviselőtestülete** a héten tartott ülésében újból elhalasztotta a járdány rendezésére vonatkozó javaslat tárgyalását. Ezzel a kérdéssel a jövő hó 7-én tartandó közgyűlés lesz bivatva foglalkozni.

— **Két gyermek tűzhalála.** Két ártatlan kis gyermek iszonyu haláláról kell hírt adnunk: mindkét gyermek koromra égett. Az eset a következő: **Illés József** szabadkai tanyai lakos szerdán, feleségével bejött Gyulára, egyet-mást vásárolni a közeledő csépléshez. Az otthon maradt gyermekek közül a két nagyobbik a jószágokat őrizte, míg a kisebbek, a két éves leány s a fél éves fiú, a szobában aludtak. A szülők ezalatt gondtalanul jártak-keltek a piacon. Tíz óra körül kikelt ábrázattal jött a szülőkhöz a tanyai szomszédok egike, s fennhangon ujságotla a rémes hírt: a gyermekek összeégtek. A szülők megdermedve hallották az iszonyu csapást s azonnal kimentek a tanyára. Borzalmas látvány tárult szemük elé. A tanya leégve, s benn a szobában a két kis gyermek megszenesedett hullája. Leírhatatlan volt a szülők fájdalma, mit ekkor érezhettek. A hatóságot is azonnal értesítették az esetről, mely konstatálta a megejtett vizsgálat után, hogy a tűz ismeretlen okból, belülről támadt. Nem valószínű, hogy a gyermekek gyúfával játszódtak s ennek folytán történt a szerencsétlenség. A két kis hullát csütörtökön boncolták fel s tegnap délután helyezték őket piziny sirjaikba.

Az Idényhez! Megérkezett a gazdák és ezzel kapcsolatos hívatásu marha és ló tulajdonosok ideje, midőn legnagyobb a szükségük állataikra. Ezen időben főleg arra kell törekednünk, hogy állataink egészségesekek és munképesekek legyenek és maradjanak is, hogy célunkat elérhessük és a legkisebb bajokat is eltávolíthassuk ne mulasszuk el a ma már sok állatorvos és előkelő birtokos által legjobban ajánlott **Hotter-féle állatgyógykészítményeket használni**, melyeknek hatása gyors, jó és biztos. **Elismert tény, hogy Hotter-féle Training-Fluid** (palackja 1 fnt 20 kr.) elvitáztatatlanul a legjobb edző és erősítő szer lovak és szarvasmarhák részére, megbecsülhetetlen hatásu, bénulások és merevségeknél, **Hotter-féle Agril** (csomagja 80 kr.) elsőrendű tápportakarmány állat egészségének és erejének fenntartására; órszer mindenféle vese, máj, hólyag és ideg bajok ellen. **Hotter-féle Absorbinol** mosdóvíz (üvege 7 korona) mindennemű szépség hiba eltávolítására; u. m. daganatoknál, pőknél, patabütyöknél, szűcsomóknál stb. **Hotter-féle Holttetem kenőcs** (1 egész téglé 4 korona $\frac{1}{2}$ téglé 2 korona 40 fillér) a legrovidebb idő alatt eltüntet minden csontnyujtrányt és holttetemet; **Hotter-féle Kólika-szer** (3 korona) lovak és marhák kólikájánál és puffadtságánál kiváló szolgálatot tesz. Ajánljuk tehát **Hotter állatgyógykészítményeit** t. olvasóinknak előforduló esetekben való használatra s meggyőződésünk, ki ezen szerrekl egyszerű kísérletet tesz, azoknak állandó revője leend. Felhívjuk még szives figyelmüket a czikk védjegyére. **Lófej R H monogrammal**, s csakis **Hotter-féle** készítmények kérendők, bármily néven-nevezendő utánzatok vissza utasítandók. — **Főraktár Magyarország részére**: Dr. Budai Emil városi gyógyszerárban Budapest, Városház-tér. Dr. Egger Leó és Egger J. Nádor gyógyszerárban Budapest, VI. Váci körút 17 és Török József gyógyszerárban Budapest, VI. Király-utca 12.

J e g y z e t e k.

Mezőberény, augusztus eleje.

— Társadalom. Képviselőtestületi gyűlés. Műkedvelői előadás. —

Társadalom.

Mindegyik különbnek tartja magát a másiknál s megalakulnak a külön klikkek. Itt hagytuk el a multkor. S eddig még nem akadt ember, a ki a két széthúzó csoportot, az előkelő világot s a demokrata társaságot össze tudta volna hozni. S hogy valamikor kismulnak-e az ellentétek, az a messze idők kérdése. Az egyik büszkeségből, gőgösségből, a másik önértetből nem közeledik. Az egyik mérhetetlen tévedéssel, — melynek gőg az indító oka, nem »ereszkedik« le, t. i. szerintük az leereszkedés volna, a másik pedig önértetből nem óhajt felemelkedni a „magas“ társaság régiójába. Pedig mind a kettőben bizony egyforma emberek vannak... Hja de kérem ez ügyvéd, amaz pedig tanító vagy csak községi hivatalnok. Az elsőnek kérem nagyobb a kvalifikációja, mint az utóbbinak.

Oh Istenem! Nem oklevél, nem a papiros teszi manapság az embert, hanem a munka. S valószínűleg egyik éppen ugy megfelel kötelességének, mint a másik, éppen ugy küzd, dolgozik mint a másik. S egymást egyáltalában véve semmiképen sem nézhetik le. A mig ez a tudat meg nem szilárdul, a mig a gőgösség, s a sértett önértet helyébe nem lép a szeretet s a barátság érzése, addig soha sem lesz társadalmi egyetértés. Szólunk még róla!

Képviselőtestületi gyűlés.

A községi képviselőtestület a hét elején ülést tartott, a melyen tárgyalásra került a községnek felajánlott szövőszékek ügye. Ugyan is a kormány, a vármegye főispánja közvetítésével, — valószínűleg inditványára is — 20 darab szövőszéket ajánlott föl a községnek, kikölte azt, hogy a község bizonyos évi összeget fog megszavazni, mely ez esetben 800 korona. A községi képviselőtestület felfogta a szövőszékek nagy hasznát, mely kivált Mezőberény község nagyobb lakosainak biztosítana állandó keresetet. De úgy látszik, hogy a község nincsen éppen a megfelelő anyagi helyzetben jelenleg, mert nem adta meg a kért 800 koronát, hanem csak 400 koronát szavazott meg. Ez az áldozatkészség szép a község érdekében, de kötelessége is lesz a képviselőtestületnek megszavazni még a hiányzó összeget, ha 400 korona ellenében nem állítanak fel a 20 szövőszéket.

Elhatározta még a község nyolcz Norton-kút felállítását, a mit azonban előbb is megtehetett volna. Mert bizony a hat ezer forintos árterzi-kut, talán még hatszáz forintot sem ér meg, mert néhány hónap előtt betekig nem adott vizet, ugy, hogy a község lakosságának ismét a nem épen megfelelő ásott kut-vizet kellett bordatnia. Csak most már minél előbb felállíttassék!

A csabai dalárda és műkedvelői előadás.

A mult héten Berényben előadást tartott a csabai iparos dalkör. A mezőberényi iparoság szépen s őszinte barátsággal fogadta a látogatókat, amit a csabai dalkör meg is érdemelt. Igen szép és nagy közönség gyűlt össze s valószínűleg meg van a szép anyagi haszon is. A dalkör gyönyörűen énekelt s kivált Gally karnagy szerzeménye s az utolsó szám a »Csatadal« tetszett. S amulatság az meg éppen reggel felé is alig akart félbe maradni. A mezőberényi ifjúság a Petőfi ünnepély

fényes sikerülte után, a közbangulatnak megfelelőleg folyó hó 26-án műkedvelői előadást fog rendezni. Murai Károly gyönyörű egy felvonásos vígjátéka »Virágfakadás« kerül színre. Azután Belenczéri Dezső »Szöke Boris« című hosszabb költeménye, mint melo-dráma, melynek zenéjét a szintén mezőberényi születésű Kiss Soma (budapesti zene-tanár) írta. Azután lesz még szavaltat és zeneszám. A mezőberényi széthúzó társadalomnak ismét lesz egy szép estéje!

Hegedős.

Szomorú történetek.

Öngyilkosság és halálos szerencsétlenség Gyulaváriban.

Gyászos történetek színhelye volt a napokban a szomszédos Gyulavári község. Előbb egy alig 23 éves délczeg ifjú öngyilkosságot követett el, s másnap ugyanaz a fegyver, melyet erre a czélra használt, egy 67 éves öreg ember életét oltotta ki — véletlenségből. A megrendítő esetről a következőket jelenti tudósítónk:

Kovács László 23 éves kovács-legény hosszabb idő óta viszonyt folytatott Vad Eszterrel, egy férjtől elváltan élő 42 éves nővel. Háztartásuk is közös volt. Utóbbi időben az ifjú kezdett elhidegülni kedvesétől, s bár az asszony már áldott állapotban volt, felbontotta viszonyukat s külön lakást bérelt. Ettől kezdve csak ritkán jöttek össze az egykori szerelmesek. A legény került az asszonyt, az pedig fájo szívvel látta az idyll megszakítását s mindenáron rá akarta bírni Kovács Lászlót, hogy térjen vissza hozzá, s ujítsa meg régi szerelmét. Kovácsot azonban nem vonzotta többé a szerelmes asszony s ha néha mégis engedett, s kívánságára meglátogatta, épséggel nem játszotta a szerelmes ifjú szerepét. Ilyenkor heves jelenetek folytak le közöttük s rendszeren szóváltás kíséretében hagyta el az asszony lakását. Vasárnap is így történt, a szomszédok is hallották a czivódást s ekkor a legény kipirolt arccal rohant ki az utcára. Egyenesen Gyulára jött, itt az egyik vaskereskedésben revolvert vásárolt, majd hazament, s lakásán kétszer föbe lötte magát. A dörrenésre ijedten futottak össze a szomszédok s ott találták Kovács Lászlót szétrocsolt agygyal vérében fetrengve. Mire a hatóság s a községi orvos odaérkezett, az öngyilkos már kilehelte lelkét. Minden valószínűség szerint az asszony szerelmi üldözései alól akart menekülni a boldogtalan ifjú s ezért dobta el magától az életet.

Eddig az első történet.

Másnap ugyanezen esetből kifolyó megdöbbentő szerencsétlenség történt. — Azt a revolvert ugyanis, amelyet Kovács László maga ellen fordított, az egyik rendőr bevitte a községházára és el akarta zárni. De a kisbíró kérelmére, ki igérte, hogy majd megőrzi a revolvert, neki adta át. Vigyázott is reá, éjjelre rohanat a párnája alá dugta s korán reggel mikor a takarításhoz fogott, megint kezébe vette a fegyvert és kiszólt az udvaron levő M. Tóth Lajos községi kocsisnak: Gyere be Lajos. Nézd meg, ezzel lötte meg magát a kovács-legény. A kocsis kíváncsian forgatta kezében a revolvert, amely egy szerencsétlen pillanatban elsült. A fegyver meg volt töltve s a kilőtt golyó az öreg kisbíró lágykúba furdott. A 67 éves ember fájdalmas kiáltással esett össze, azonnal orvosított futottak, ápolás alá vették, de hiába. Két napi iszonyú kínlás után meghalt az öreg

hiszírő. Holttestét felboncolták. Temetése szerdán volt nagy részvét mellett. Gyula-váriban nagy izgalmat keltek az újabb szerencsétlenségnek. Ebben a csendes kis faluban immár nagyon is sok a szenzáció, a véres história.

Levél a Szerkesztőségnek.

Vettük és közöljük szórul szóra, betűről betűre az alábbi levelet:

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapjának legutóbbi számában megjelent vezércikkre vonatkozólag szégyeseknek, sőt erkölcsi kötelességnek tartjuk néhány sorban válaszolni.

Megbotránkozással tettük le kezünkől a lapot, amelytől reméltük, hogy az iparos érdekeknek is fog szolgálni nem pedig belyet adni egy olyan inkriminált cikknek, amelynek írója bizonyára egy olyan egén, aki az iparos bőrre akar élni. Feltételezhetjük ezt annál is inkább, mert az elmondott dolgok mind arra vallanak, hogy azt az urat valamelyik, az általa említett szakiparosokból, akivel dolgoztatott olyan eljárásához volt kénytelen folyamodni, amelyet szégyelnie kellett.

Efeletti bosszúságában aztán neki megy az iparos osztálynak s egyesek gyöngéje miat az összeséget olyan dolgokkal vagdalja, hogy minden jobb érzésű ember megbotránkozik rajta

Nem akarunk magyarázatokba bocsájtkozni a t. cikk író ural, csak azt ajánljuk hogy fissze rendezen tartozását — akkor nem fogja az iparos perelni soha.

Mert bizony nem esodálkozhatott a t. cikk író ur, ha a megtörténtek után — olyan cipőt kaphatott, amely tyúk szemet vert a lábán, és olyan ruhát amely hogy még torkig dörzsölné a nyakát, és olyan bogaras süteményt, amelytől még ha megfuladna sem ártana.

A tek. szerkesztő úrnak pedig b. figyelembe ajánljuk hogy más alkalommal olvassa el hogy mit közöl lapjában, mert ilyes dolgok után azt hisszük sőt állithatjuk is; hogy még kevesebben fogják lapját olvasni mint eddig.

Tisztelettel:
Több iparos.

Az audiatour et altera pars elvénél fogva közre adtuk az iparosok választát. Polytatni nem fogják a polemiát, mert ezt a fenti levél nem érdemli meg. A kiknek nincsen más fegyverük a hadakozásban, mint a vak dűs a kik a józan vitakozás helyett csak larmázni tudnak, azok nem tarthatnak számot arra, hogy komolyan vétessenek.

Tessék elolvasni azt a levelet, én nyugodt lélekkel reá bizom az ítéletet a nagy közönségre.

Mivel azonban ezt a levelet gyulai iparosok küldték be hozzánk, magyarázatképen nem késünk kijelenteni, a mit különben a cikk szelleme is elárul, hogy »léhaság« gal mi nem a gyulai iparosokat és nem minden iparost vádoltunk, hanem vádoltuk azokat a kikre a közölt példák találóan illenek. Távol álljon tőlünk, hogy mi a tisztesség iparos embert ok nélkül besározunk. Ez nem is történt meg.

Nem is hiszem, hogy a fenti levelet a gyulai iparosoknak csak egy ötöd része is olvasta volna, mielőtt az szerkesztőségünkhez

beérkezett, mert lehetetlenségnek tartom, hogy ne akadt volna közöttük egy ember, ki a jobbák észére hallgatva, lebeszélte volna iparostársait a levélírásról.

Ezzel a levéllel tisztelt urak ugyancsak felsültek.

A ki elolvassa, kacagni fog Önökön. Sokkal jobban tennék Önök, ha vállveregető tanácsok osztogatása helyett megszívlelnék a »Léhaság«-ban elmondott keserű igazságokat.

Munkálkodjanak, s ezzel fognak a legfényesebben reá czafolni a cikkíróra.

A megírt levéllel is csak közelebbi világításba hozták azt a rák-fenét, melyre lapunk ama bizonyos cikke rámutatott.

Azt tudták nagyon jól, hogy arra a cikkre olyan választ adni, a melylyel az teljesen értékteniténék — nem lehet. És Önök mégis »válaszolnak.« Megmondom Önöknek, hogy miért? Azért kérem, mert egy pár uri embernek írói viselkedése támadt. Most siettek ezt kielégíteni.

Ime a gyászos eredmény.

Jó emberek még egy tanácsom van az Önök részére s ezt kérem jegyezzék fel maguknak.

»A ki nem tud arabusul, az ne beszéljen arabusul.«

Levél a szerkesztőhöz.

Tek. Szerkesztő ur!

A »Békésmegyei Hirlap« 31. számában közölt levélben Szügyi Jozsef ur egy kitértelt magára nézve sértődnek találván, kéri a »Veritas« megnevezőjét stb.

Ha a tek. Szerkesztő ur velem nem közölte volna is a békési kaszinó választmányának folyó év márczius 4-én tartott ülésében fölvetett jegyzőkönyvnek egy kivonatát — amelyről nekem tudomásom nem volt — akkor is megtettem volna ezt, a mit így megteszek, mivel időközben felvilágosították, hogy az a bizonyos becsmérő kifejezés, nem mint árulkodás jutott az illető tudomására.

Ebből kifolyólag és a fent említett jegyzőkönyvi kivonat alapján kinyilatkoztatom, hogy a Szügyi József urra vonatkozó »kémszerepet« illető kifejezést visszavonom és kinyilatkoztatom, hogy Szügyi urat sérteni nem akartam.

Békés, 1900. augusztus 7.

Tisztelettel

Veritás.

Szerkesztői üzenet.

Több munkatársunknak Békés. Kéziratok kesőn érkeztek. Ha lehetséges a jövő számban jönnek. Mások előbb kérjük a közlére azért cikkeket.
M. G. M.-Berény. Verse nem közölhető.

Kiadótulajdonos: Dr. Frank László.

Vasúti menetrend.

— Érvényes május hó 1-től. —

Arad—Budapest k. u. p.

Arad ind.	5-10	8-18	11-20	4-21	3-56	9-35
Kétegyháza	6-14	9-01	12-31	5-04	5-39	10-54
Csaba	6-47	9-23	1-19	5-29	7-27	11-39
B.-Földvár	7-02		1-37	5-38	7-46	11-58
Mező-Berény	7-13	9-43	1-49	5-49	8-04	12-11
Gyoma	7-43	10-09	2-21	6-13	8-48	12-47
Mező-Tur	8-13	10-28	2-57	6-35	9-28	1-22
Szajol	9-08	11-00	3-44	7-09	10-25	2-16
Szolnok		11-19	4-13	7-32	12-10	2-49

Ujszász	11-36	4-38	7-50	12-49	3-15
Rákos	12-59	7-03	9-28	4-32	5-52
Budapest érk.	1-10	7-20	9-40	5-00	6-10

Budapest k. u. p. — Arad.

Budapest ind.	6-50	8-10	2-15		10-00
Ujszász	8-28	10-33	3-38		12-38
Szolnok	2-55	8-53	11-07	4-22	4-33 1-30
Szajol	3-19	9-07	11-28	4-35	4-62 1-50
Mező-Tur	4-22	9-39	12-17	5-04	5-43 2-36
Gyoma	5-30	10-04	12-59	5-29	6-19 3-14
Mező-Berény	6-49	10-24	1-26	5-50	6-45 3-41
B.-Földvár	6-25		1-40		6-56 3-52
Csaba	7-09	10-19	2-23	6-13	7-18 4-34
Kétegyháza	7-47	11-07	2-54	6-31	7-45 5-03
Arad érk.	9-10	11-51	3-55	7-11	8-48 6-05

Hirdetés

9304—1900. sz.

Birtok eladás.

Békés község békemgyeri birtoka 1000 ölel számított 5—20 holdas parcellákban örök áron eladatik.

A folyó év őszén eladásra kerül 740. hold szántóföld, sőt — a mennyiben a bérlők egyrésze a hozzájuk intézendő felszólítás folytán a bérletről lemondana — nagyobb terület is, esetleg 1200—1500 hold.

Az árverés határidejéül folyó évi szeptember hó 10-ik s következő napjai tüzetnek ki a helyszínére.

Az árverés alkalmával helybeliek 60 kor., más községbeli lakosok által 100 korona banatpéz teendő le holdanként. A holdankénti 60. illetve 100 korona levonása után fenmaradó vételár 45 év alatt, félévenként szeptember 29-én és 12-17-ik napján esedékes 5 százalékos tőkeamattörlesztéssel fizetendő.

A részletes feltételek Békés község háznál, a birtok egyes parcelláinak területét s a holdankénti becsárakat feltüntető térkép pedig minden község előljárogóságánál megtekinthető.

Békés, 1900. évi augusztus hó 5-én.

Békés község előjáról:

Thuróczy Endre, Nagy István,
jegyző, 34 1-3 bíró.

A békési járás főszolgabírájától.

4502—1900.

Pályázati hirdetés.

Békésvármegye békési járáshoz tartozó Körös-Tarasa nagyközségben üresedésbe jött évi 1200 korona fizetés, 400 korona lakkbról és szabályrendeletileg megállapított látogatási díjjakkal javadalmazott

másod községi orvosi állásra,

mely állással a halottkémi teendők ellátása van összekötve, ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom pályázokat, hogy képesítéseket, eddigi működésüket izolyó okmányokkal fellezert pályázati kérvényeiket hozzam folyó évi szeptember 1-ig adják be.

A választas Körös-Tarasa község háznál 1900. évi szeptember 6-án d. e. 9 óraker fog megejtetni.

Békésen, 1900. július 23-án.

Popovics Szilveszter,

31 2-3

főszolgabíró.

Eladó föld.

Erdőhegyen, a községhez közelfekvő 16 hold jó minőségű föld, mely téglalegetőtelepek is igen alkalmas eladó; esetleg egy nagyobb üzemű téglalegető-telephez társ kerestetek.

H I R D E T É S E K.

Amateurök

nem találnak megbízhatóbb vételi forrást
fényképészeti cikkekben

mint

BLOCH A. ARADON,

fénykép-cikkek, papir- és műkereskedése, saját
modern berendezésű könyvnyomda.

240 oldalra terjedő képes árjegyzék 60 fillér portómentesen, mi az első rendelésnél visszatérítették.

Fizetőképes vevőknek fizetési kedvezmények. Hivatásos fényképészeknek árkedvezmények. Laboratorium az üzletben. Első oktatás ingyen. Kidolgozások és sokszorosítások jutányosan. Minden fénykép cikks fri-s minőségben raktáron. Kodak, Schlenssner, Kurtz, Nonpareille és egyéb cikkek. — Naponta pontos expedíció.

Összekötéseim az elsőrendű gyarakkal bármely más
28 3—10 **ezéggel versenyképessé tesznek.**

H I R D E T É S.

Friedenstein-féle kereskedelmi iroda

BUDAPEST, VII. ker., Damjanics-utca 33. sz.

Megszerzi a legelső **külföldi ezégek** képviseletét és ajánl **alkalmas képviselőket.** Megbízható információk ezégek és magánosok felett. Kétes és mult követelések behajtása. Kutatások.

Bővebbet 10 fillér beküldése ellenében portómentesen.

23 4—6

M. K. EGYETEM VEGYTANI INTÉZETE:

A KRISTÁLY

SZT. LUKÁCSFÜRDŐI

HEGYIFORRÁS

IGENTISZTA

BICARBONAT

ÁSVÁNYVIZ

KAPHATÓ:
FÜSZKERESKEDÉSEKBE
VENDÉGLÖKBE
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Kapható Gyulán: Zuzmann János, Ferentzy Alajos
és Ifj. Kohlmann Ferencz fűszerkereskedésében.

13 5—12

Nagy butor eladás.

Rendkívüli olesó árak!

JELINEK B. A. és FIA

butor-árúházában

Budapest, VII. ker., Kerepesi-ut 8. szám,

földszinti helyiségek.

30 3—3

4608—1900. sz.

A békési járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetemény.

Békés községében üresedésbe jött évi 1200 korona és 500 korona lakbérrel javadalmozott

jegyzői állásra

pályázatot hirdetek.

Felhivom pályázókat, hogy képesítésüket, eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi szeptember 1-ig betérjesszék.

A választás Békés községében 1900. szeptember 3-án délelőtt 10 órakor fog megejteni.

Megjegyeztetik, hogy a képviselőtestület további intézkedéseig a megválasztandó jegyző ez idő szerint a számvügyi és hagyatéki ügyek intézésével lesz megbízva.

Békésen, 1900. évi augusztus hó 1-én.

32 1—3

Popovics Szilviusz, főszolgabíró.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek továbbá járgány-cséplőgépek, léhera cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

29. sz. és 12. sz. rész. Szalmakaszalók.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szeszkavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetlen szék-akék.

3- és 2-vasú akék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék közzétételére ingyen és bérmentesen küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

9 6—12